

Barcelona 19 Setembre 1972

Volgut germà = Contesto a la teva del 11 d'Agost. Com dius que desde Setembre estaràs molt enfeinat, encare que no contestis aquesta carta ja et tornaré a escriure jo. Aprofitan com dic a Priscilla que he estat tres dies a Barcelona, he anat a cobrar a la Vanguardia.

He cobrat	- 2 articles del mes de Març	10.000
2	“ “ “ “ Abril	10.000
1	“ “ “ “ Juny	5.000
2	“ “ “ “ Juliol	10.000
1	“ “ “ “ Agost	5.000

Total cobrat 40.000 pts

Que t'e ingrat al Banc Ibéric on tens un saldo de 86.290,97 pts

Com veus han pagat preu antic. Els diners referents als articles publicats en altres diaris no varen pagarmels perquè no estava (vacances) el pagador abitudinal, i varen dirme que ho liquidaren quan torni a cobrar, que ja ho tenen present.

També Alianza editorial de Madrid va enviarme una carta dient on podien enviar 21.160,75 pts i els he contestat donan-los el número del conte ahorro del Banc Ibéric aixis és que quan avisin que han fet l'ingrés ja t'ho diré.

De la Revista Occident no han donat señals de vida, i tampoc de Ed. Salvat.

Quan vulguis aniré a visitar al Sr Tebé i procuraré cobrar. Ja diràs la quantitat que et deuen.

Em diu Priscilla que no menges gaire. Procura alimentarte, doncs treballas molt. Quina llàstima que no pugui venir uns dies amb vosaltres! Vosaltres em tractarieu com una reina (això em va emocionar llegir-ho) però jo vos faria tots els guisats que desitjessiu.

Com ja dic també a Priscilla, la collita de tomàquets un desastre. Sembla que per fi Pau m'escolta i decidim arrendar-ho, cosa que fa temps desitjo, doncs ja no tinc 40 anys i realment lluitar per deixar-ho molt bé per la pròxima generació, tal com son els joves avui no crec que sigui necessari i Pau per fi s'en dona conte també. Ademés jo crec que s'ha decidit doncs fa dos setmanes va tornar a infectarseli la orina i va expulsar sang, cosa no massa tranquilizan.

Es va posar en tractament i va arreglarse, però val dir que no pot fer bromes; vull dir pasar aquests maldecaps i disgustos que dona el camp.

Per aquí els diaris i la tela (que diu la tia Lola) diuen que tot està igual, però cada dia van pujar els preus de tot. Amb gran frescura.

El capítul Jaume realment és un assumpte sense que es vegi per on rebenarà. Jo crec que Renée te la culpa de que nos faci una decisió. Penso, que ja que diu que durant aquest any ella pagarà, deixala fer-ho, veuràs com s'en cansarà. Que pagui el metge, la seva manutenció els seus gastos, ... veuràs com canviarà de pensar; ella, com està acostumada que tot fins ara ho has pagat tu pensa que passarà el mateix d'aquí el parlarne i parlarne sense fer res positiu per part d'ella, prova aquesta solució. Disli que d'acord.

Ho deixo a les teves mans decideix tu, però jo no en vull saber res de res, amb no contis que jo pagui res, no en vull ni parlar, parlem de la lluna, de política però no de Jaume. Ella pot argumentarte el que vulgui, però ni rentar plats, ni treballar de valent ho farà mai. Tots aquests arguments són per a decidirte a que continuïs pagant com sempre. Et sap dèbil i sap que estimes molt a Jaume (cosa que tu potser no t'ho penses que l'estimes tant) doncs si no fos aixis això no aniria durant tant. Pensa però que tens de fer aquest esforç encare que el cor s'et trenqui, per veurer si al veuret ella tant decidit, ella deixa embolicar-ho com crec que fa sense si saber-ho ella mateixa. Jo crec que tu pots invitar igual a Jaume a menjar amb tu, tot com sempre, però ... tampoc parlar amb ell de res. Va preguntar per nosaltres cuan vas veurel tornar de Barcleona?

No saps com voldria una solució al teu conflicte. Procura distreuret un xic. Quina sort que tens amb Priscilla, al menys no estàs sol.

Fins aviat rep una forta abraçada de la teva germana

[Signatura]

Esta fent una tardor com si fos l'hivern. I aquí? Aneu al cine? Han sortit bé les pelicules?